

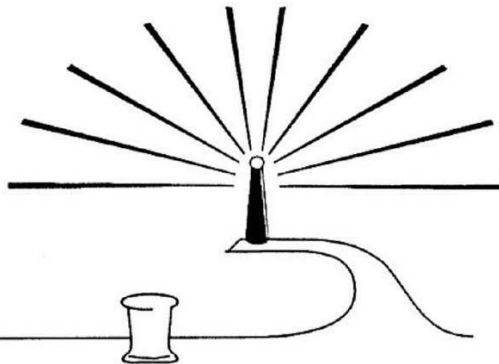
zeelieden zending stichting Het Havenlicht / SCFS

Hermelijnweg 12 1338 BE Almere

Tel. 036-5370340

IBAN NL71INGB0005545299 - BIC INGBNL2A

havenlicht@chello.nl - www.havenlicht.com

Nieuwsbrief

voorjaar 2017

no.148

Algemeen

Er is de afgelopen periode veel gebeurd: mooie ervaringen maar ook moeilijke zaken in verband met gezondheid. Wij zijn heel blij voor iedereen die meeleeft en willen tevens alle donateurs heel hartelijk bedanken voor de financiële steun. Elke euro wordt goed besteed aan materiaal en ook in 2017 willen we er weer voor zorgen, dat de materialen de zeelieden bereiken, waarbij we bidden dat het door God gebruikt zal worden om harten aan te raken. Ook de trouwe breisters van mutsen en vrienden die warme kleding inzamelen, heel hartelijk dank!

Op onze website kunt u het duidelijke financiële overzicht over 2016 vinden.

Wij zouden het heel fijn vinden als wij in uw kerk, gemeente, huiskring of groep over het werk onder de internationale zeelieden zouden mogen vertellen. Neemt u hierover gerust contact met ons op.

Tussen de golven

Floating House of Prayer.

Berichten van de Hermod, tijdens binnen-verblijf in de haven van Rotterdam.

We lagen de hele winter binnen in Rotterdam.

De 84-urige werkweek aan boord betekent echter dat er niet veel tijd is om de wal op te gaan voor bijeenkomsten.

Aan boord was het ook wat rustiger omdat er minder bemanning was. Desalniettemin blijven we drie keer per week samenkomen voor Bijbelstudie. Fijn dat Gray terug is, die goed overweg kan met gitaar en drums.

De overwegend Filipijnse dagploeg werd versterkt tijdens bezoek van de Filipijnse havenzendingen van WIN.

Af en toe komen getuigenissen uit Azië terug van het aan boord gedistribueerd op DVD of micro-SD kaart, of zelfs draadloos overgeseind. Dit laatste kan binnen twee minuten met apps zoals 'shareit'.

De 'world outreach' collectie is uitgebreid met bestanden van WordProject.org en de techniek kan niet snel genoeg gaan wat betreft de capaciteit van SD-geheugenkaarten (momenteel 512 GB).

kijken van de Jezus film met grotere groepen. Deze film is

Een bijzonder moment was een plotseling contact met een Russische lasser van de werf. Ik werd door God gedreven om speciaal die groep te gaan zoeken in verband met het evangelie. Hier kwam het beetje Russisch uit mijn zeevaartschooltijd weer van pas. Na een groet en een zegen sprong letterlijk één man uit de groep en "ging het licht op de berg aan", in de mistige nacht onder bij de gangway vlak voor de koffiepauze.

Tenslotte de interactie met hardcore ongelovigen. Het blijft topsport om goed en kwaad van elkaar te blijven onderscheiden in een klimaat waar één woord over Jezus per maand door sommigen al als hinderlijk en opdringerig wordt ervaren, terwijl meermalen daags de gesprekken volop lof spreken van ontucht, dronkenschap, geld en bedrog, zaken die men verdedigt als “normaal”. Jesaja heeft dit proces en de uiteindelijke gevolgen duidelijk beschreven: “Wee hun die het kwade goed noemen en het goede kwaad; die duisternis voorstellen als licht en licht als duisternis; die bitter voorstellen als zoet en zoet als bitter. Wee hun die in hun eigen oog wijs zijn en naar hun eigen mening verstandig.” (Jesaja 5:20 HSV). Mijn hoop is gevestigd op wat Petrus schrijft: “Houd uw levenswandel onder de heidenen goed; opdat zij die nu van u kwaadspreken als van kwaaddoeners, door de goede werken die zij in u waarnemen, God verheerlijken mogen op de dag dat er naar hen omgezien wordt.” (1 Petrus 2:12 HSV)

Met hartelijke groet, **Michiel Kramers.**

Amsterdam 1

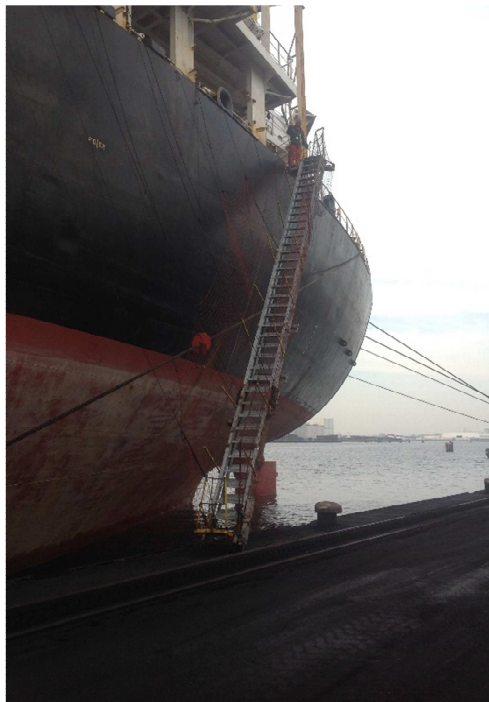
Beste lezer, de vorige keer dat ik in de nieuwsbrief schreef verkeerde ik nog in een luxepositie, meelopen aan de hand van Theo. Inmiddels is mijn “stagetijd” voorbij en ga ik alleen op pad om de schepen te bezoeken. Geen

makkelijke opgave maar ik mag me hierbij afhankelijk weten van mijn Zender die mij elke keer weer bij de juiste personen brengt.

Aan het begin van het jaar zijn kalenders altijd populair, helemaal als dit ook nog eens een kalender is in je eigen taal. Toen ik aan een Filipijnse matroos vertelde dat ik voor hem een kalender bij me had in de Tagalog taal zei hij beslist; “Nee meneer, aan boord van dit schip zijn pornografische afbeeldingen strikt verboden”. Gelukkig kon ik hem snel uitleggen dat dit niet het geval was en nam hij de kalender dankbaar aan. Dit voorval maakte mij echter wel nieuwsgierig wie dan de kapitein mocht zijn, en dat bleek een Nederlandse kapitein-eigenaar te zijn, woonachtig op de Veluwe die tevens christen is. Elke zondag belegt hij een samenkomst aan boord met een heuse liturgie, de Bijbels in het Tagalog komen hier goed bij van pas

en worden dankbaar in ontvangst genomen door zijn Filipijnse matrozen.

Ik stap aan boord van een grote bulkcarrier. Het schip is al bijna gelost waardoor de “gangway” steil omhoog staat. Na een lange klim omhoog kom ik hijgend op dek en stel me voor aan de Kroatische matroos, Nicolas die op wacht staat. Hij is erg blij met mijn speciale dollarbiljet, dit zijn nep dollarbiljetten waarbij op de achterzijde het evangelie in het kort staat uitgelegd. Alle zeemannen die ik tegen kom, ongeacht nationaliteit of afkomst zijn dol op deze dollarbiljetten en het is voor mij vaak weer een opening voor een goed gesprek. Van Nicolas mag ik doorlopen naar de messroom, dit is de huiskamer van het schip maar deze blijkt leeg te zijn. Dus na een tijdje loop ik door naar boven, naar de brug. De brug is altijd imponerend, zeker bij dit grote schip. Helemaal achterin zit de kapitein aan een tafel. Hij verveelt zich blijkbaar want hij is dolblij met mijn komst. Ik krijg gelijk koffie met een chocoladereep aangeboden. Ook de kapitein is een Kroaat en vertelt mij over de geschiedenis van zijn land maar ook over de huidige politieke situatie. Nu Kroatië lid geworden is van de EU is het voor met name oudere Kroatische zeelieden lastig om financieel rond te komen. De kapitein blijkt niet gelovig te zijn dus ik geef hem een evangelisatiefolder in het Kroaats en vertel hem in het kort wat Jezus persoonlijk voor mij betekent.

We nemen afscheid van elkaar en ik moet beloven om hem de volgende keer weer te bezoeken als ze in de haven zijn.

Op verzoek van een verre collega-haven-evangelist uit Canada ga ik een keer 's avonds op bezoek bij een schip wat vanuit Canada via Rusland naar Amsterdam is gekomen. Omdat het nu donker is, is de haven nog indrukwekkender dan overdag door alle verlichting. Aan boord blijkt de bemanning heel divers te zijn. Ze komen uit Sri-Lanka, Egypte, Polen, Turkije, Togo, Bulgarije, Malediven maar uiteraard ook van de Filipijnen. In de messroom stal ik mijn waar uit en nieuwsgierig dringen de mannen hier om heen. Gelukkig ben ik goed voorzien van veel diverse talen en elke keer reageren de mannen dolblij als ze hun eigen taal herkennen.

Nadat de meeste mannen weer vertrokken zijn komt de Filipijnse chief-engineer bij me zitten, hij heeft veel gelezen en blijkt goed op de hoogte en stelt mij veel kritische vragen.

Vragen waar ik zelf ook niet altijd antwoord op heb en dat vertel ik hem ook, dat ik ook niet alles weet. Uiteindelijk hebben we een goed gesprek samen en bij het afscheid bid ik met hem, hij waardeert dit heel erg en vraagt of ik hem weer wil bezoeken als hij in de haven is. Dat beloof ik aan hem, de lijst met te bezoeken schepen wordt steeds langer.

Met maar liefst 5 Chinezen stap ik in de auto om naar de supermarkt te gaan. Ze willen graag boodschappen doen en zijn erg blij om na een lange tijd aan boord weer even aan wal te zijn. Ze zijn verbaasd dat Nederland zo ontzettend schoon is, ze zeggen zelfs letterlijk; "alles ziet er hier erg duurzaam uit". Ik zit me net af te vragen hoe ik het gesprek op Jezus kan brengen als een Chinese matroos ineens zelf vraagt of ik "toevallig" een Bijbel voor hem heb. Groot is zijn verrassing als een Chinese Bijbel achterin mijn auto blijkt te liggen en ook een Chinese DVD over de ark van Noach van Johan Huibers. Bij de zondvloed werden 8 mensen behouden door de ark. Het Chinese karakter voor schip of boot bevat het begrip; drijven, familieleden of monden maar ook het getal 8, hoe

toevallig kan dat zijn?

Terug aan boord bied ik de Chinese kapitein ook een Bijbel aan en vertel hem, zoals hij gebruik maakt van een kompas op zee om de juiste koers te bepalen, de Bijbel voor mij de richtingaanwijzer is in mijn eigen leven. De kapitein blijkt een atheïst te zijn maar pakt vriendelijk en beleefd mijn Bijbel aan. Wat hij ermee gaat doen weet ik niet maar ik hoop en bid dat hij er uit zal gaan lezen.

Het primaire doel van ons werk is het bekend maken van het Evangelie aan zeelieden maar ook het bemoedigen van zeelieden die al christen zijn.

Er zijn genoeg argumenten, ook hele logische, om dit werk vooral niet te doen, maar ik geloof dat het goed is voor mij om dit werk te doen. Een mooie bijkomstigheid is ook dat mijn eigen geloof opgebouwd wordt door dit

werk. Mijn geestelijke karakter wordt hierdoor gevormd en in die zin ben ik dankbaar dat ik samen met de andere Havenlichters dit werk doen mag.

Hartelijke groet, **Marien Gijsbertsen**

Regio IJmuiden

Onze thuisgemeente heeft ons voorzien van een collecteopbrengst om kerstpakketjes voor zeelieden samen te stellen. Anneke heeft daarvan handdoeken, warme sokken, T-shirts, shampoo, tandenborstels en tandpasta gekocht. Hierbij voegt zij nog wat versnaperingen en een kalender met Bijbelteksten. Zo rijden wij aan het eind van het jaar een aantal keren met een auto vol met pakketjes, naast de gebruikelijke Bijbels en Bijbelse lectuur, naar de havens. Alle zeelui waarderen het erg wanneer er op deze manier extra aandacht aan hen wordt besteed in hun toch al grauwe bestaan in dit veelal donkere seizoen.

Op een groot kolenschip staan de Filipijnse bemanningsleden te rillen aan dek wanneer wij in de vrieskou aan boord komen. De tas met gebreide mutsen en shawls is gauw leeg. Enkele dikke jassen vinden hun weg naar fragiele Aziatische schouders. "ik was naakt en u hebt mij gekleed" (Mattheus 25). Wanneer de kerstpakketjes tevoorschijn komen, dan worden zij met gejuich ontvangen. Even een lichtpuntje in het eentonige zeemansbestaan. Wij mogen diverse bijbels en lectuur uitdelen in de Filipijnse taal. In de messroom bidden wij een kringgebed met 12 man.

Een kleine Russische fishcarrier ligt al wekenlang in de haven van Velsen. Volgens de kapitein verkeert de rederij in financiële moeilijkheden, waardoor de bemanning geen loon krijgt uitbetaald. Wij helpen enigszins met onze kerstpakketjes en bidden voor enkelen van hen.

Een Engels passagiersschip op "Kerstcruise", doet eind december, buiten het gebruikelijke cruiseseizoen, de haven van IJmuiden aan. Wij ontmoeten vele oude bekenden onder de bemanning. In de crew's messroom zitten wij wel twee uur lang met een aantal van hen om de tafel. Als vanzelf ontstaat er een Bijbelstudie bijeenkomst. De airco maakt veel lawaai, waardoor het soms niet eenvoudig is om onze Filipijnse broeders en zusters te kunnen verstaan. Maar de Heer geeft ons wijsheid om de vele vragen te beantwoorden. Er worden druk aantekeningen gemaakt van onze antwoorden. Stapels bijbels en lectuur, worden gretig aangenomen. Sinds kort verstrekken wij ook "25 Favorite Stories From The Bible", een soort kinderbijbel met plaatjes. Veel bemanningsleden nemen deze mee om thuis aan hun kinderen te geven. Na afloop bidden wij met elkaar. Er lopen zelfs enkelen mee naar de auto op de kade en nemen hartroerend afscheid. Moe, maar voldaan rijden wij huiswaarts. Het wordt al donker.

Op een Chinese bulkcarrier ontvangt de kapitein ons in zijn verblijf. De door ons aangeboden bijbel weigert hij in ontvangst te nemen. Hij zegt lid te zijn van de Chinese Communistische Partij en dat de bijbel daardoor voor hem een verboden boek is. Anneke vraagt hem heel direct: "Als u doodgaat, waar bent u dan?" De kapitein had deze vraag kennelijk niet zo snel in het begin van het gesprek verwacht en hakkelt wat onverstaaanbaar Engels. Om hem weer op zijn gemak te stellen spreken wij over zijn grote verantwoordelijkheid en over de moeilijke en zwaarwegende beslissingen die hij soms moet nemen. Ik laat hem Filippenzen 4:6 en 7 lezen, over je zorgen bekendmaken bij God. Anneke geeft hem een geplastificeerd kaartje met het "Onze Vader" in het Engels. De kapitein staart ons aan, knikt en legt het kaartje tussen de bladzijden van Filippenzen. Hij legt de bijbel in de la van zijn bureau...

Wij bidden voor hem, dat God hem op de weg wil leiden naar Hem en naar de Here Jezus. De bemanning vraagt om bijbels en krijgen die natuurlijk, maar ook CD's en DVD's met de Jesus film naar het Lukas-evangelie.

Sinds 18 januari dit jaar zijn onze schepenbezoeken abrupt opgehouden als gevolg van de gezondheidssituatie van Anneke. Zij heeft naast de al bestaande reumaklachten veel last van duizeligheid, waardoor zij af en toe niet meer op haar benen kan blijven staan. Het aan boord klimmen van schepen is daardoor voor haar onmogelijk geworden. Maar ik kan haar eigenlijk ook niet alleen laten voor langere tijd. Hierdoor zitten wij nu al bijna twee maanden noodgedwongen thuis.

Momenteel lopen er enkele onderzoeken in het ziekenhuis, maar de uitkomst daarvan laat nog even op zich wachten.

Intussen vragen wij u om voor ons te bidden, voor herstel van Anneke, zodat wij onze taak weer kunnen hervatten.

De velden zijn wit om te oogsten, maar arbeiders zijn er weinig!

Met enige regelmaat stuur ik door mij gemaakte preekjes in het Engels per e-mail op naar een Filipijnse broeder/zeeman die op zijn beurt daarmee weer Bijbelstudie doet met collega-bemanningsleden aan boord van zijn schip. Laatst zaten Anneke en ik op zondagochtend op de bank. Doordat Anneke niet goed is kunnen wij ook de samenkomsten van onze gemeente niet bezoeken. Wij hadden samen gebeden en Avondmaal gevierd. Daarna hadden wij al onze vragen en zorgen voor de Troon van onze Heer gelegd.

Op dat moment hoorden wij de iPad "Ping!" zeggen: een inkomende e-mail. Afkomstig van onze zeeman/broeder

op zijn schip, varend in de Stille Oceaan, tussen Noord China en de Oostkust van Australië. Hij mailde ons dat hij op het punt stond om naar bed te gaan, het was bij hem al zondagavond (11 uur tijdsverschil), maar dat hij ons eerst nog even iets wilde laten weten. Die bewuste zondagavond had hij een Bijbelstudie gehouden met 11 collega's. En gedurende die avond hadden alle 11 bemanningsleden hun hart aan de Here Jezus gegeven!!! Praise the LORD!

Voor Anneke en mij was dit een echte bemoediging van onze Heer!

Hij laat ons niet los!

Vriendelijke groeten, **Jan & Anneke Best.**

Amsterdam 2

Velen staan al naar onze komst uit te kijken, en dikwijls horen we: "Waarom ben je niet eerder gekomen!?"

Maar in principe weten ze nooit wanneer wij komen, wij zelf weten het ook niet. Het gebeurt ook wel dat wij volgens afspraak een bezoek aan zeelieden brengen, of op speciaal verzoek. En dan zie je hun blijde gezichten wanneer ze ons de loopplank op zien klauteren. "We zijn zó blij dat je gekomen bent" en voor dat je het beseft wordt je een vol bord eten voorgeschoteld. Ook al zeg ik steeds weer, dat ik niet kom om te eten, maar juist om eten te brengen: Het Brood des Levens. Zoals laatst, een geweldige grote vis, die ik met huid en haar moest verslinden. Alleen de graten en de kop bleven als stille getuigen achter. En met een blik van grote vergenoegzaamheid ruimde de kok de tafel leeg. Blijkbaar had ik die vis volgens de regels weten weg te werken, onder de goedkeurende blikken van de aanwezige zeelieden.

We hebben ook weer veel waardevolle gesprekken

kunnen voeren, en zeelieden kunnen bemoedigen en mogen wijzen op de Here Jezus. Vooral die ene Filipijnse

man, die er bezorgd uitzag. Hij is mee geweest naar de auto om zijn Bijbel en begeleidende lectuur in ontvangst te nemen.

Zijn eigen Bijbel had hij thuis laten liggen. Aan hem heb ik ook een prachtig flessenscheepje gegeven: "voor mij?" vroeg hij verbaasd! Het houten kruisje wat ik hem gaf, zou hij in zijn kajuit hangen. Zo somber als hij aanvankelijk keek, zo stralend liep hij terug naar zijn schip.

Aan boord van een super hoog schip en na (voor mijn gevoel) honderden traptreden verder, belandde ik uiteindelijk hijgend op de brug, waar ik de Canadese kapitein wilde spreken, in aanwezigheid van enkele bemanningsleden, eveneens uit Canada.

Dan doet een mooie kalender het ook altijd weer goed.

Na verloop van tijd verzamelde ik alle moed om de eindeloze lange weg terug te gaan, toen ik halverwege ineens ontdekte dat ik mijn veiligheidshelm boven had

laten liggen. Ik had echt geen zin om nogmaals naar boven te lopen, dus schraapte ik mijn keel en riep uit volle borst dat ik mijn helm vergeten was. En een paar tellen later kwam een zeeman grijnzend mijn helm brengen. Dankbaar zakte ik verder naar beneden.

Er zijn weer veel gebreide wollen mutsen, warme jassen, truien, schoenen, sjaals, sokken, handschoenen en nog meer, dankbaar door zeelieden in ontvangst genomen. Daar worden ook wij blij van!

De Russische kapitein die opmerkelijk open stond voor hetgeen ik hem vertelde, liep met me mee naar de auto en was verrast met onder andere het flessenscheepje dat hij kreeg. Later ben ik nog terug geweest naar dit schip. We hebben zeevarenden ontmoet uit Rusland, Polen, Filippijnen, Roemenië, Oekraïne, Nederland, Griekenland, Canada, Engeland, Bulgarije, Letland, en Litouwen.

Met hartelijke groet en hartelijk dank voor al uw bijzondere medeleven! **Theo en Yvonne van Zuilekom**

Rotterdam 1

Een dag in de haven van Rotterdam.

In het kleine eetzaaltje aan boord, kijkt een Indonesische, wat oudere zeeman, me heel ernstig aan. Ik zie hem voor het eerst. Hij heet Jopie. Hij loopt al enige tijd met een vraag. Jopie wil graag begrijpen hoe iets komt. Ik probeer zijn vraag zo goed mogelijk, vanuit verschillende gezichtshoeken, maar vooral vanuit de Bijbel te beantwoorden. Het gaat over de zaaier en het zaad. Hij schrijft op wat hij niet wil vergeten. Een van de gedeeltes die we lezen is: "Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid" (1 Joh. 1 vs 9). We kunnen allebei terugkijken op een fijne tijd, als broeders, en hopen elkaar de volgende maand weer te ontmoeten.

Op het volgende schip kom ik aan dek Ronie, bootsman uit de Filipijnen tegen. Hem ken ik. Ronie vertelt dat hij met de schriftelijke Bijbelstudie "De Brug" klaar is. Hij wil na de paar minuten dat we praten doorpraten, maar de tijd ontbreekt. Ik geef hem gauw wat lectuur. Deze dag zou hij eigenlijk naar huis mogen, maar zijn vervanger is er nog niet. Daar moet hij op wachten.

Iets verderop ligt een ander containerschip. Daar vraagt een Filipijnse kok hulp om uit te zoeken hoe hij binnenkort, in z'n vrije uurtjes, naar een officiële instantie in 's-Gravenhage kan reizen. Ik probeer te helpen, door het op een tablet voor hem aan boord uit te zoeken en op te schrijven.

Aan dek praat ik nog met een andere opvarende over 2 Cor. 5: 17, en over het Bijbelse gegeven dat we later zullen zijn wat we hier op aarde geweest zijn.

Er volgt nog een bezoek aan een schip met zeelieden uit Sri Lanka. De 1e officier, en enkele rondom hem, bewonderen het flessenscheepje wat ik hen mag geven. Ze stelden het erg op prijs. Ze vinden dit heel bijzonder!

Later ontvangen ze de cd "Words of Life" in hun taal, en heb ik een contact met iemand anders aan boord.

Iets verderop in het havengebied mag ik, bij een contact op een schip met Indonesische bemanningsleden, nog lectuur achterlaten, waaronder een dvd en een boekje over Gods woord. Het is ook fijn om te bedenken dat het niet bij dit ene contact hoeft te blijven. Binnenkort zijn enkele van de bezochte schepen er weer.

Daar kijk ik naar uit.

Hartelijke groeten, **Wout de Vries**

Rotterdam 2

Met veel vreugde waren wij als team vorig jaar weer op weg naar de vele schepen in de Rotterdamse havens om met de hulp en praktische ondersteuning van broeders en zusters in Duitsland en Nederland de zeelieden blij te maken met een kerstpakket. Maar onze vreugde is vaak bijna niks vergeleken met de blijdschap en dankbaarheid, die de zeelieden zelf tonen. Wat is zo'n pakket toch een geweldige binnenkomer! De mannen moeten ver van huis zonder gezin of familie het kerstfeest beleven. Voor niemand de eerste keus. En dan kom je in een vreemd land waar je niemand kent. Maar plotseling wordt dan via de portofoon doorgegeven: "De havenzending is aan boord en heeft kerstcadeaus voor ons!" Hoe die mannen dan uit hun dak gaan! Ongelooflijk. En dan te beseffen, dat elk pakket ook doormiddel van een bijgevoegde envelop een evangelisatiemiddel is.

In elk pakket zit het evangelie. En door uw hulp

mochten wij ongeveer 1600 mensen op deze manier met het evangelie bereiken. Ook ontstonden op bijna alle schepen mogelijkheden om met enkele zeelieden of zelfs een hele groep het evangelie te delen. Wij deelden bijna net zoveel bijbels uit als pakketten.

Op een groot containerschip namen twee Egyptenaren een Nieuw Testament en luisterden aandachtig naar de kerstboodschap. Een hindoe uit India vroeg na een gesprek met mij of hij een bijbel mocht hebben. En de highlight was een klein containerschip langs de Parkkade in Rotterdam, waar ik met twee van onze kinderen naar toe kon. Jakob en Emilie hadden in hun groep op school pakketten voor de zeelieden gemaakt. Op het schip waren 14 mensen en wij hadden precies 14 pakketten! Wat een feest. De mannen uit Rusland en de Filipijnen hadden zes maanden lang hun familie niet gezien. Ik mocht aan acht mannen het evangelie uitleggen en iedereen wilde een bijbel. Ook voor de kinderen was het een belevenis. Een Filippijn zei met tranen in zijn ogen: "God is heel blij dat jullie dit voor ons hebben gedaan!" En dit is alles alleen maar mogelijk door uw hulp. Wij willen u hartelijk bedanken, **Felix Henrichs**.

Onze dank gaat uit naar: Nederlandse Zeelieden Centrale, Seamen's Centre Amsterdam, Gospel Recordings Nederland, Ark Mission, Evangelisatie Anderstaligen Service, De Bijbelvereniging, Zakbijbelbond, Christian Aid Ministries, Operatie Mobilisatie en anderen niet met name genoemd, die allen op hun eigen specifieke wijze, een steentje bijdragen om het werk goed te kunnen doen.

Graag willen we specifiek gebed vragen voor de gezondheid van de medewerkers en voor de continuïteit van het werk. Wij zijn God zeer dankbaar voor de vele mogelijkheden om een zegen voor zeelieden te zijn! Hartelijk dank voor uw trouwe gebed en ander blijk van medeleven. Dat waarderen wij zeer!

Ook U kunt deze gratis app in meer dan 6200 talen, downloaden op uw tablet smartphone.

the story of Jesus in the language of **YOUR** !

www.gospelrecordings.nl

Amsterdam:	Theo van Zuilekom Yvonne van Zuilekom Robbert Speelman Marien Gijsbertsen	wthvzuilekom@gmail.com yhvzuilekom@gmail.com r.speelman@me.com marchris@solcon.nl
Passagiers schepen:	Jan Best Anneke Best Jan Gooijer	janbest.sr@gmail.com annekebest@gmail.com jan.gooijer@live.nl
Rotterdam:	Felix Henrichs Wout de Vries	felix.henrichs@scfs.org woutdevries4@gmail.com
Beverwijk, IJmuiden:	Jan en Anneke Best	janbest.sr@gmail.com
Zeevarend:	Michiel Kramers	m.kramers@hotmail.com
Vertaalwerk, houten kruizen		
Flessenscheepjes:	Gerrit Huisman	ghuisman@live.nl
Webmaster:	Tom Hofkamp	tomhofkamp@solcon.nl
<u>Bestuur Stichting</u>		
Voorzitter:	Theo van Zuilekom	wthvzuilekom@gmail.com
Secretaris:	Jan Best	janbest.sr@gmail.com
Penningmeester:	Jan Gooijer	jan.gooijer@live.nl
Algemeen, adressen:	Wim de Baat	wimdebaat@gmail.com

IBAN NL71INGB0005545299 - BIC INGBNL2A

ANBI geregistreerd onder RSIN nr. 816655789 - KVK nr. 41023812

Contact: havenlicht@chello.nl -- +31 36 65370340 -- www.havenlicht.com